

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 maja 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił J. W. prawa do emerytury pomostowej, albowiem po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a nadto nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie uznano za udowodniony okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 30 lat, 9 miesięcy i 25 dni, w tym staż w szczególnych warunkach - zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - w wymiarze 22 lat, 6 miesięcy i 19 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 29 października 2021r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej poczynając od dnia 3 lutego 2021r.

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, iż J. W. urodził się (...) Legitymuje się co najmniej 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. W dniu 12 stycznia 2021r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd I instancji podał także, iż ubezpieczony wykonywał pracę górniczą:

- od 1 marca 1979r. do 31 stycznia 1990r. - młodszy górnik pod ziemią, górnik pod ziemią w KWK (...) w B.,
- od 10 stycznia 2006r. do 31 marca 2006r. - górnik pod ziemią w (...) Sp. z o.o.,
- od 22 grudnia 2020r. do 2 lutego 2021r. - górnik pod ziemią w (...) Sp. z o.o. sp. k. w B..

Nadto do pracy w warunkach szczególnych z wykazu A organ rentowy zaliczył okres zatrudnienia ubezpieczonego od 1 lutego 1990r. do 31 marca 2006r. w (...) S.A. (...) w G., w którym wykonywał pracę wymienioną w wykazie A dziale VIII poz. 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, na stanowisku telemontera.

Stosunek pracy ubezpieczonego ustał w dniu 2 lutego 2021r.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie zasługuje na uwzględnienie, podnosząc, iż ubezpieczony domagał się przyznania prawa do świadczenia na podstawie ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz. U.

z 2018r., poz. 1924), która ma charakter przejściowy w tym znaczeniu, że ogranicza prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948r., które pracę

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed

1 stycznia 1999r. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 16 marca 2010r.,

K 17/2009 (OTK ZU 2010/3A poz. 21), emerytura pomostowa ma być "pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę

w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem”.

Sąd I instancji przypomniał, iż zgodnie z art. 4 powyższej ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W ocenie Sądu, z cytowanego art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych wynika, że jednym z koniecznych warunków do przyznania emerytury pomostowej jest wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999r., jak i po dniu 31 grudnia 2008r. Przed dniem 1 stycznia 1999r. może to być zarówno praca wymieniona w nowych wykazach prac (prace w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych), jak i prace wymienione w załącznikach A lub B do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.). Natomiast po dniu 31 grudnia 2008r. muszą to być prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wymienione wyłącznie w nowych wykazach (praca w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych).

Sąd Okręgowy zwrócił nadto uwagę, iż na podstawie art. 49 omawianej ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje także osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, o ile osoba ta:
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, co oznacza, że osoba ta:
 - urodziła się po dniu 31 grudnia 1948r.,
 - ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
 - osiągnęła wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
 - ma okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,

- przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywała prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
- nastąpiło z nią rozwiązanie umowy o pracę.

Sąd I instancji przypomniał również, iż Sąd Najwyższy wyjaśnił, że warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle art. 4 i 49 ustawy o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze (w rozumieniu tej ustawy lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych, a więc po 1 stycznia 2009r. Natomiast osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych) - wyrok z dnia 13 marca 2012r. (II UK 164/11, OSNP 2013 nr 5-6, poz. 62).

Stwierdził jednocześnie, iż zgodnie z art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, pracownik wykonujący prace górnicze, o których mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma okres pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Sąd Okręgowy zauważył przy tym, iż w uzasadnieniu wyroku z 21 listopada 2017r.

(I UK 472/16) Sąd Najwyższy stwierdził, że błędem byłoby niezaliczenie, jako pracy

w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, pracy górniczej, o jakiej mowa w art. 11 tego aktu. Odpowiada ona definicji zawartej w art. 3 ust. 1 i związana jest z czynnikami ryzyka wymienionymi w ust. 2 tego artykułu. Ustawodawca wprawdzie nie zamieścił jej w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, ale wskazana jest w treści samej ustawy, to jest w jej art. 11. Prawodawca zrezygnował z zamieszczenia pracy górniczej we wspomnianym załączniku, decydując się na inny zabieg legislacyjny, polegający na odesłaniu do już funkcjonującej

w porządku prawnym ustawowej definicji pracy górniczej, zawartej w art. 50c ustawy emerytalnej. Niewątpliwie jednak jest to też praca w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów tej ustawy. Dalej Sąd Najwyższy wskazał, że stojąc na gruncie kwalifikowania pracy górniczej, o jakiej mowa w art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, jako pracy

w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 tego aktu, trzeba przyznać, że żadne przepisy tejże ustawy nie regulują kwestii łączenia w wymaganym stażu pracy

w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze prac wymienionych pod poszczególnymi pozycjami załączników nr 1 i 2 do ustawy, a także łączenia tych prac z pracą górniczą. Nie ma żadnych jednak racjonalnych i aksjologicznych przesłanek, aby taką możliwość wykluczyć.

Sąd I instancji w pełni podzielił powyższy stanowisko podkreślając, iż wprawdzie wyrok Sądu Najwyższego dotyczył prawa do emerytury pomostowej z art. 49 ustawy

o emeryturach pomostowych, tym niemniej zaprezentowane w nim rozważania prawne dotyczące kwestii zaliczania na gruncie wskazanej ustawy pracy górniczej w drodze analogii mogą mieć zastosowanie także w kwestii prawa do emerytury z art. 4 w związku

z art. 11 tejże ustawy.

Ubezpieczony urodził się po dniu 31 grudnia 1948r., osiągnął w dniu (...)wiek emerytalny 60 lat, legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym co najmniej 25 lat, udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, w tym okresy takiej pracy przed 1 stycznia 1999r. - organ rentowy zaliczył bowiem do okresów takiej pracy w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej okresy zatrudnienia na stanowisku telemontera od 1 lutego 1990r. do 31 marca 2006r. jako wymienione wykazie A dziale VIII poz. 20 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Nadto po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę górniczą na stanowisku górnika pod ziemią od 22 grudnia 2020r. do 2 lutego 2021r. w (...) Sp. z o.o. sp. k. w B.. Skoro zaś praca taka, jak wynika z powołanego wcześniej wyroku Sądu Najwyższego z 21 listopada 2017r., może być kwalifikowana jako praca w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, i jak to wcześniej wskazano, nie ma przeszkód w łączeniu pracy górniczej z pracą w warunkach szczególnych - spełnił także ostatni niezbędny warunek do przyznania prawa do emerytury pomostowej w postaci legitymowania się okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008r.

Sąd I instancji dodał równocześnie, iż Sąd Najwyższy odnośnie zatrudnienia w warunkach szczególnych po dniu 31 grudnia 2008r. stwierdził, że nie może ono mieć charakteru krótkotrwałego (przypadkowego) np. kilkudniowego, powinno trwać co najmniej 1 miesiąc (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2021r., II USKP 34/21). W przypadku ubezpieczonego również ten warunek został spełniony, co mając na względzie uznając, iż spełnił wszystkie przesłanki prawa do emerytury pomostowej z art. 4 w związku z art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do emerytury pomostowej poczynając od dnia 3 lutego 2021r., czyli od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy, zgodnie z art. 15 ust. 1, art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych i w związku z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Apelację od przedstawionego orzeczenia wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości.

Powołując się na zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego w postaci art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz. U.

z 2018r., poz. 1924) poprzez błędna wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w niniejszej sprawie przez przyjęcie, że J. W. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 powyższej ustawy i nabył prawo do emerytury pomostowej, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania.

Ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego za instancję apelacyjną według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasłużyła na uwzględnienie.

Przedmiot niniejszej sprawy stanowią uprawnienia J. W. do emerytury pomostowej.

Odmawiając ubezpieczonemu prawa do przedmiotowego świadczenia organ rentowy uznał, iż nie spełnia on przesłanki, o której mowa w art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 1924), wychodząc z założenia, iż jeżeli nie udokumentował pracy górniczej w wymiarze 15 lat, a po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał wyłącznie pracę górniczą wymienioną w art. 50c ustawy emerytalnej, a nie wykonywał chociażby przez 1 dzień pracy wymienionej w

nowych wykazach prac wymienionych w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, należy przyjąć, iż nie została spełniona jedna z przesłanek niezbędnych do nabycia prawa do emerytury pomostowej, tj. brak wykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Analizując bowiem przebieg zatrudnienia ubezpieczonego organ do stażu pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021r., poz. 291 ze zm.) - z wyłączeniem okresów nieskładkowych - organ rentowy zaliczył okres od 1 marca 1979r. do 31 stycznia 1990r., od 10 stycznia 2006r. do 31 marca 2006r. oraz od 22 grudnia 2020r. do 2 lutego 2021r., tj. 11 lat, 2 miesiące i 3 dni, jednocześnie uznając, iż staż jego pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i art. 33 tej samej ustawy wynosi 22 lata, 6 miesięcy i 19 dni.

Jak trafnie przyjął jednak Sąd I instancji, także zdaniem Sądu Apelacyjnego, na ustaloną przez Sąd Okręgowy datę 3 lutego 2021r. J. W. istotnie spełniał wszystkie wymagane omawianym art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych przesłanki wymagane do przyznania stanowiącego przedmiot sprawy świadczenia.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela wszak pogląd prezentowany przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 lutego 2020r. (I UK 356/18), jak też we wcześniejszym, cytowanym przez Sąd Okręgowy wyroku z dnia 21 listopada 2017r. (I UK 472/16, BSN - IPUSiSP 2018 nr 2, poz. 17), zgodnie z którym stojąc na gruncie kwalifikowania pracy górniczej, o jakiej mowa w art. 11 ustawy o emeryturach pomostowych, jako pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 tego aktu, trzeba przyznać, że żadne przepisy tejże ustawy nie regulują kwestii łączenia w wymaganym stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze prac wymienionych pod poszczególnymi pozycjami załączników nr 1 i 2 do ustawy, a także łączenia tych prac z pracą górniczą, o jakiej mowa w art. 11 ustawy. Nie ma jednak żadnych racjonalnych i aksjologicznych przesłanek, aby taką możliwość wykluczyć.

W ocenie Sądu Najwyższego, w orzecznictwie sądów administracyjnych trafnie przyjmuje się, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem (por. m.in. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 czerwca 2011r., IV SA/Po 335/11, LEX nr 863891). Trafnie również w tym orzecznictwie zauważono, że porównanie definicji ustawowych, jak również katalogów prac zaliczanych do poszczególnych kategorii, pozwala na stwierdzenie, że o ile w pierwszym przypadku możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę uzasadniona jest bardziej względami interesu indywidualnego pracownika, który wykonuje pracę w warunkach szczególnie negatywnie wpływających na stan jego zdrowia, o tyle w przypadku prac o szczególnym charakterze definicja kładzie nacisk na szczególną odpowiedzialność pracownika, związaną z wykonywanymi czynnościami. W tym zatem przypadku dominującą rolę odgrywa raczej czynnik interesu publicznego - ochrony innych osób przed niebezpieczeństwem związanym z faktem, że pracownik, który wykonuje te szczególnie odpowiedzialne czynności może nie mieć już należytej sprawności psychofizycznej, ze względu na jej naturalne obniżenie podyktowane wiekiem (por. np. wyrok WSA w Lublinie z dnia 18 listopada 2010r., III SA/Lu 243/10, LEX nr 653544).

Umieszczenie danej pracy we wspomnianym załączniku stwarza domniemanie prawne, że praca ta spełnia ustawowe kryteria kwalifikacyjne pracy w szczególnych warunkach. Błędem byłoby jednak niezaliczenie, jako pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, pracy górniczej, o jakiej mowa w art. 11 tejże ustawy. Odpowiada ona definicji zawartej w jej art. 3 ust. 1 i związana jest z czynnikami ryzyka wymienionymi w ust. 2 tego przepisu. Ustawodawca wprawdzie nie zamieścił jej w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy

o emeryturach pomostowych, ale wskazana jest w treści samej ustawy, tj. w jej art. 11. Prawodawca zrezygnował z zamieszczenia pracy górniczej we wspomnianym załączniku, decydując się na inny zabieg legislacyjny, polegający na odesłaniu do już funkcjonującej w porządku prawnym ustawowej definicji pracy górniczej, zawartej w art. 50c ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021r. poz. 291 ze zm.). Niewątpliwie jednak jest to też praca w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów tej ustawy.

Wypada również zaznaczyć, iż w myśl art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, w przypadku osób, które nie spełniają określonego w jej art. 4 pkt 6 kryterium kwalifikacyjnego prawa do emerytury pomostowej, jakim jest wykonywanie po dniu wejścia w życie tego aktu (tj. po dniu 31 grudnia 2008r.) pracy w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, a które spełniają pozostałe kryteria nabycia tego prawa z art. 4 pkt 1-5 i 7 oraz art. 5-12 (a zatem także górników, o jakich mowa w art. 11), przesłankę wynikającą z art. 4 pkt 6 ustawy zastąpiono wskazaną w art. 49 pkt 3 przesłanką posiadania w dniu wejścia w życie ustawy wymaganego w przepisach, o których mowa w pkt 2 (czyli także art. 11) okresu pracy w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Już z samego brzmienia przepisu art. 49 pkt 3 w związku z pkt 2 wynika, że ustawodawca traktuje pracę górniczą, o jakiej mowa w art. 11 tego aktu, jako pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1, chociaż niewymienioną w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. W przeciwnym razie w odniesieniu do tej kategorii pracowników

regulacja art. 49 pkt 2 i 3 powyższej ustawy pozbawiona byłaby normatywnego sensu. Skoro bowiem praca górnicza wymieniona w art. 11 ustawy nie jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, z powodu jej nieuwzględnienia we wspomnianym wykazie, to nigdy osoby taką pracę wykonujące nie nabyłyby prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49 tegoż aktu z uwagi na niespełnienie warunku z pkt 3 tego przepisu. Jeżeli praca górnicza, o jakiej mowa w art. 11, nie jest pracą w szczególnych warunkach, to pytanie, czym jest ona na gruncie tego aktu, skoro została wymieniona w przepisie ustawy jako uprawniająca do emerytury pomostowej,

a same emerytury pomostowe - zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 - przysługują wyłącznie pracownikom (i to tylko niektórym) wykonującym pracę w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze. Z kolei pracownikiem - w myśl art. 2 pkt 3 - jest ubezpieczony,

o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 8 ust. 1, 2a i ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2021r.

poz. 423), podlegający ubezpieczeniu emerytalnemu z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a także ubezpieczony, który przed dniem wejścia w życie ustawy z tytułu takiej pracy podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu. Krótko mówiąc, emerytura pomostowa przysługuje tylko osobom wykonującym pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, które

z tego tytułu podlegały lub podlegają, jako pracownicy, ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu. Jedyne wyjątkiem to wymienieni w art. 13 ust. 1 ustawy żołnierze zawodowi i funkcjonariusze służb mundurowych, którym mimo, że nie pozostawali

w stosunku pracy lecz stosunku służbowym, z mocy ust. 2 tego przepisu okres pełnionej służby potraktowano na równi z okresami pracy w szczególnych warunkach lub

o szczególnym charakterze.

Bezspornym jest tymczasem, iż J. P. w okresie zatrudnienia od 22 grudnia 2020r. do 2 lutego 2021r. w (...) Sp. z o.o. sp. k. w B. na stanowisku górnika pod ziemią, niewątpliwie wykonywał pracę górniczą, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1 wspomnianej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Uwzględnienie zaś powyższego okresu już tylko obok uznanego przez organ rentowy okresu pracy w szczególnych warunkach na stanowisku telemontera w okresie od 1 lutego 1990r. do 31 marca 2006r. (wymienionym w wykazie A dział VIII poz. 20 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku

emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) oznacza, iż ubezpieczony nie tylko udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach wynoszący co najmniej 15 lat, lecz także po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, spełniając warunki do przyznania emerytury pomostowej.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Apelacyjny uznając apelację organu rentowego za bezzasadną, na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 265).

/-/ SSA Antonina Grymel